II

(Незаконодателни актове)

РЕГЛАМЕНТИ

РЕГЛАМЕНТ ЗА ИЗПЪЛНЕНИЕ (ЕС) 2017/199 НА СЪВЕТА

от 6 февруари 2017 година

за прилагане на член 9, параграф 5 от Регламент (ЕО) № 1183/2005 за налагане на някои специфични ограничителни мерки, насочени срещу лица, нарушаващи оръжейното ембарго по отношение на Демократична република Конго

СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взе предвид Договора за функционирането на Европейския съюз,

като взе предвид Регламент (ЕО) № 1183/2005 на Съвета от 18 юли 2005 г. за налагане на някои специфични ограничителни мерки, насочени срещу лица, нарушаващи оръжейното ембарго по отношение на Демократична република Конго ([1]), и по-специално член 9, параграф 5 от него,

като взе предвид предложението на върховния представител на Съюза по въпросите на външните работи и политиката на сигурност,

като има предвид, че:

(1) На 18 юли 2005 г. Съветът прие Регламент (ЕО) № 1183/2005.

(2) На 13 и 19 октомври 2016 г. Комитетът на Съвета за сигурност на ООН, създаден съгласно Резолюция 1533 (2004) на Съвета за сигурност на ООН, актуализира идентификационните данни, отнасящи се до двадесет и едно лица и образувания, подлежащи на ограничителни мерки.

(3) Поради това приложение I към Регламент (ЕО) № 1183/2005 следва да бъде съответно изменено,

ПРИЕ НАСТОЯЩИЯ РЕГЛАМЕНТ:

Член 1

Приложение I към Регламент (ЕО) № 1183/2005 се изменя в съответствие с приложението към настоящия регламент.

Член 2

Настоящият регламент влиза в сила в деня след публикуването му в *Официален вестник на Европейския съюз*.

([1]) ОВ L 193, 23.7.2005 г., стр. 1.

Настоящият регламент е задължителен в своята цялост и се прилага пряко във всички държави членки.

Съставено в Брюксел на 6 февруари 2017 година.

За Съвета

Председател

F. MOGHERINI

ПРИЛОЖЕНИЕ

Вписванията за изброените по-долу лица и образувания се заменят със следните вписвания:

„a) Списък на лицата, посочени в членове 2 и 2a.

1. **Eric BADEGE**

Дата на раждане: 1971 г.

Гражданство: Конгоанец.

Дата на посочване от ООН: 31 декември 2012 г.

Адрес: Руанда (към началото на 2016 г.)

Други сведения: Той бяга в Руанда през март 2013 г. и все още пребивава там към началото на 2016 г.

Допълнителни сведения от описателното обобщение на основанията за включване в списъка, предоставено от Комитета по санкциите:

Eric Badege е бил подполковник и координатор за M23 в Masisi и е командвал някои операции, дестабилизирали части от територията Masisi, провинция Северно Киву. Като военен командир на M23 Badege е бил отговорен за тежки нарушения, включващи действия, насочени към деца или жени в ситуации на въоръжен конфликт. След май 2012 г. Raia Mutomboki, под командването на M23, са убили стотици граждани по време на серия координирани нападения. През август 2012 г. Badege е извършил съвместни нападения, включващи произволни убийства на граждани. Тези нападения са били организирани съвместно от Badege и от полковник Makoma Semivumbi Jacques. Според твърдения на бивши бойци от M23 ръководители на M23 безцеремонно са екзекутирали десетки деца, които са се опитали да избягат, след като са били наети като деца войници в M23.

Според доклада на организацията „Human Rights Watch“ (HRW) от 11 септември 2012 г., руандец на 18 години, избягал, след като е бил насилствено нает в Руанда, е посочил пред HRW, че е бил свидетел на екзекуцията на шестнадесетгодишно момче от неговия отряд в M23, което се е опитало да избяга през юни. Момчето е било заловено и пребито до смърт от бойци на M23 в присъствието на останалите наемници. Съгласно тези твърдения командирът на M23, който е разпоредил убийството на момчето, посочил пред останалите наемници „[той] искаше да ни изостави“ като обяснение за причината за убийството. В доклада се посочва също, че според твърденията на очевидци най-малко тридесет и трима нови наемници и други бойци на M23 са били безцеремонно екзекутирани, когато са се опитали да избягат. Някои от тях са били вързани и застреляни в присъствието на други наемници като пример за наказанието, което биха могли да получат. Един от младите наемници е разказал пред HRW: „[когато бяхме в M23, те казаха, че [имаме избор] и бихме могли да останем с тях или да умрем. Много хора се опитаха да избягат. Някои от тях биваха открити и незабавно намираха смъртта си“.

Badege е избягал в Руанда през март 2013 г. и пребивава там към началото на 2016 г.

2. **Frank Kakolele BWAMBALE**

(известен още като: а) FRANK KAKORERE, б) FRANK KAKORERE BWAMBALE, в) AIGLE BLANC (Белия орел)

Длъжност/Чин: генерал от FARDC.

Гражданство: Конгоанец.

Дата на посочване от ООН: 1 ноември 2005 г.

Адрес: Киншаса, Демократична република Конго (от юни 2016 г.)

Други сведения: Напуска CNDP през януари 2008 г. Към юни 2011 г. пребивава в Киншаса. От 2010 г. Kakolele участва в дейности привидно от името на правителствената програма на ДРК за стабилизация и възстановяване на бившите зони на въоръжен конфликт („Programme de Stabilisation et Reconstruction des Zones Sortant des Conflits Armés“ — STAREC), включително участие в мисия на STAREC в Goma и Beni през март 2011 г. Властите на ДРК го арестуват през декември 2013 г. в Beni, провинция Северно Киву, поради твърдения, че блокира процеса на разоръжаване, демобилизация и реинтеграция. Напуска ДРК и живее в Кения известно време преди да бъде призован обратно от правителството на ДРК да съдейства по отношение на ситуацията в територията Beni. Арестуван е през октомври 2015 г. в района на Mambasa поради твърдения, че подкрепя въоръжен отряд „Май-Май“, но не са му предявени обвинения и към юни 2016 г. живее в Киншаса.

Допълнителни сведения от описателното обобщение на основанията за включване в списъка, предоставено от Комитета по санкциите:

Frank Kakolele Bwambale е бил ръководител на RCD-ML, който е упражнявал влияние върху политиката и е осъществявал командването и контрола над дейността на силите на RCD-ML, една от въоръжените групировки и милиции, посочени в точка 20 от Резолюция 1493 (2003), отговорни за трафик на оръжие в нарушение на оръжейното ембарго. Напуснал CNDP през януари 2008 г. Считано от 2010 г. Kakolele е участвал в дейности привидно от името на правителствената програма на ДРК за стабилизация и възстановяване на бившите зони на въоръжен конфликт („Programme de Stabilisation et Reconstruction des Zones Sortant des Conflits Armés“ — STAREC), включително участие в мисия на STAREC в Goma и Beni през март 2011 г.

Напуснал е ДРК и е живял в Кения известно време преди да бъде призован обратно от правителството на ДРК да съдейства по отношение на ситуацията в територията Beni. Арестуван е през октомври 2015 г. близо до Mambasa поради твърдения, че подкрепя въоръжен отряд „Май-Май“, но не са му били предявени обвинения. Към юни 2016 г. Kakolele живее в Киншаса.

3. **Gaston IYAMUREMYE**

(известен още като: а) Byiringiro Victor Rumuli, б) Victor Rumuri, в) Michel Byiringiro, г) Rumuli)

Длъжност/Чин: а) временен председател на Демократичните сили за освобождение на Руанда (FDLR), б) първи заместник-председател на FDLR-FOCA; в) генерал-майор от FDLR-FOCA

Адрес: провинция Северно Киву, Демократична република Конго (към юни 2016 г.)

Дата на раждане: 1948 г.

Място на раждане: а) област Musanze (Северна провинция), Руанда б) Ruhengeri, Руанда.

Гражданство: Руандец.

Дата на посочване от ООН: 1 декември 2010 г.

Допълнителни сведения от описателното обобщение на основанията за включване в списъка, предоставено от Комитета по санкциите:

Gaston Iyamuremye е първи заместник-председател на FDLR, както и временен председател. Той притежава и ранг генерал-майор във въоръженото крило на FDLR, наречено FOCA. Към юни 2016 г. Iyamuremye се намира в провинция Северно Киву в Демократична република Конго.

4. **Innocent KAINA**

(известен още като: а) полковник Innocent KAINA, б) India Queen (Индийската кралица)

Длъжност/Чин: бивш заместник-командир на M23

Адрес: Уганда (към началото на 2016 г.)

Дата на раждане: ноември 1973 г.

Място на раждане: Bunagana, територия Rutshuru, Демократична република Конго.

Дата на посочване от ООН: 30 ноември 2012 г.

Други сведения: Става заместник-командир на M23 след бягството на фракцията на Bosco Taganda в Руанда през март 2013 г. Бяга в Уганда през ноември 2013 г. В Уганда към началото на 2016 г.

Допълнителни сведения от описателното обобщение на основанията за включване в списъка, предоставено от Комитета по санкциите:

Innocent Kaina е бил командир на сектор, а след това заместник-командир на „Mouvement du 23 Mars“ (M23). Извършил е тежки нарушения на международното право и правата на човека и носи отговорност за такива нарушения. През юли 2007 г. Гарнизонният военен съд в Киншаса призна Kaina за виновен за престъпления против човечеството, извършени в област Ituri между май 2003 г. и декември 2005 г. Освободен през 2009 г. като част от мирното споразумение между конгоанското правителство и CNDP. В рамките на FARDC през 2009 г. носи вината за екзекуции, отвличания и осакатявания в територията Masisi. Като командир, подчинен на генерал Taganda, той е инициатор на бунта на бивши бойци от CNDP в територията Rutshuru през април 2012 г. Осигурява сигурността на бунтовниците извън Masisi. Между май и август 2012 г. следи за набирането и обучението на над 150 деца за бунта на M23, като разстрелва момчетата, опитали да избягат. През юли 2012 г. пътува до Berunda и Degho с цел мобилизация и набиране на бойци за M23. Kaina бяга в Уганда през ноември 2013 г. и все още пребивава там към началото на 2016 г.

6. **Germain KATANGA**

Гражданство: Конгоанец.

Дата на раждане: 28 април 1978 г.

Място на раждане: Mambasa, провинция Ituri, Демократична република Конго.

Адрес: Демократична република Конго (в затвора)

Дата на посочване от ООН: 1 ноември 2005 г.

Други сведения: През декември 2004 г. е повишен в чин генерал от FARDC. Предаден от правителството на ДРК на Международния наказателен съд на 18 октомври 2007 г. На 23 май 2014 г. първоначално е осъден от Международния наказателен съд на 12 години лишаване от свобода за военни престъпления и престъпления против човечеството, като впоследствие апелативният състав на Международния наказателен съд намалява присъдата му и определя, че излежаването на присъдата на Katanga следва да приключи на 18 януари 2016 г. Въпреки че е задържан в Нидерландия за времетраенето на съдебния процес, Katanga е прехвърлен в затвор в ДРК през декември 2015 г. и срещу него са предявени обвинения за други престъпления, извършени преди това в Ituri.

Допълнителни сведения от описателното обобщение на основанията за включване в списъка, предоставено от Комитета по санкциите:

Germain Katanga е бил командирът на FRPI. Участвал е в трансфер на оръжие в нарушение на оръжейното ембарго. Според бюрото на специалния представител на генералния секретар на ООН за децата и въоръжените конфликти той е отговорен за набирането и използването на деца в Ituri от 2002 до 2003 г. През декември 2004 г. е повишен в чин генерал от FARDC. Предаден от правителството на ДРК на Международния наказателен съд на 18 октомври 2007 г. На 23 май 2014 г. първоначално е осъден от Международния наказателен съд на 12 години лишаване от свобода за военни престъпления и престъпления против човечеството, като впоследствие апелативният състав на Международния наказателен съд намалява присъдата му и определя, че излежаването на присъдата му следва да приключи на 18 януари 2016 г. Въпреки че е задържан в Нидерландия за времетраенето на съдебния процес, Katanga е прехвърлен в затвор в ДРК през декември 2015 г. и срещу него са предявени обвинения за престъпления, извършени преди това в Ituri.

7. **Thomas LUBANGA**

Място на раждане: Ituri, Демократична република Конго.

Гражданство: Конгоанец.

Адрес: Демократична република Конго (в затвора)

Дата на посочване от ООН: 1 ноември 2005 г.

Други сведения: Арестуван в Киншаса през март 2005 г. поради участието на UPC/L в нарушения на правата на човека. Предаден на Международния наказателен съд на 17 март 2006 г. Осъден от Международния наказателен съд през март 2012 г. на 14 години лишаване от свобода. На 1 декември 2014 г. апелативните съдии на Международния наказателен съд потвърждават осъдителната присъда на Lubanga и наложеното наказание. Прехвърлен в затвор в ДРК на 19 декември 2015 г. за излежаване на постановената му присъда лишаване от свобода.

Допълнителни сведения от описателното обобщение на основанията за включване в списъка, предоставено от Комитета по санкциите:

Thomas Lubanga е бил председател на UPC/L, една от въоръжените групировки и милиции, посочени в точка 20 от Резолюция 1493 (2003), които участват в трафик на оръжие в нарушение на оръжейното ембарго. Според бюрото на специалния представител на генералния секретар на ООН за децата и въоръжените конфликти той е отговорен за набирането и използването на деца в Ituri от 2002 до 2003 г. Арестуван е в Киншаса през март 2005 г. поради участието на UPC/L в нарушения на правата на човека и е предаден на Международния наказателен съд от властите на ДРК на 17 март 2006 г. Осъден е от Международния наказателен съд през март 2012 г. на 14 години лишаване от свобода. На 1 декември 2014 г. апелативните съдии на Международния наказателен съд потвърждават осъдителната присъда и наложеното наказание. Прехвърлен е в затвор в ДРК на 19 декември 2015 г. за излежаване на постановената му присъда лишаване от свобода.

9. **Khawa Panga MANDRO**

(известен още като: а) Kawa Panga, б) Kawa Panga Mandro, в) Kawa Mandro, г) Yves Andoul Karim, д) Mandro Panga Kahwa, е) Yves Khawa Panga Mandro, ж) Chief Kahwa, з) Kawa)

Дата на раждане: 20 август 1973 г.

Място на раждане: Bunia, Демократична република Конго.

Адрес: Уганда (към май 2016 г.)

Гражданство: Конгоанец.

Дата на посочване от ООН: 1 ноември 2005 г.

Други сведения: Пратен в затвора в Bunia през април 2005 г. за саботиране на мирния процес в Ituri. Арестуван от конгоанските власти през октомври 2005 г., оправдан от Апелативния съд в Kisangani, впоследствие предаден на съдебните власти в Киншаса по нови обвинения в престъпления против човечеството, военни престъпления, убийство, квалифицирано нападение и телесна повреда. През август 2014 г. военен съд на ДРК в Kisangani го признава за виновен за военни престъпления и престъпления против човечеството и го осъжда на девет години лишаване от свобода, като го осъжда да заплати около 85 000 щатски долара на жертвите си. Излежава присъдата си и към май 2016 г. живее в Уганда.

Допълнителни сведения от описателното обобщение на основанията за включване в списъка, предоставено от Комитета по санкциите:

Khawa Panga Mandro е бил председател на PUSIC (Партия за единство и опазване на териториалната цялост на Конго), една от въоръжените групировки и милиции, посочени в точка 20 от Резолюция 1493 (2003), които участват в трафик на оръжие в нарушение на оръжейното ембарго. Според бюрото на специалния представител на генералния секретар на ООН за децата и въоръжените конфликти той е отговорен за набирането и използването на деца от 2001 до 2002 г. Пратен е в затвора в Bunia през април 2005 г. за саботиране на мирния процес в Ituri. Арестуван е от конгоанските властите през октомври 2005 г., оправдан е от Апелативния съд в Kisangani и впоследствие е предаден на съдебните власти в Киншаса по нови обвинения в престъпления против човечеството, военни престъпления, убийство, квалифицирано нападение и телесна повреда. През август 2014 г. военен съд на ДРК в Kisangani го признава за виновен за военни престъпления и престъпления против човечеството и го осъжда на девет години лишаване от свобода, като го осъжда да заплати около 85 000 щатски долара на жертвите си. Излежава присъдата си и към май 2016 г. живее в Уганда.

10. **Callixte MBARUSHIMANA**

Длъжност/Чин: изпълнителен секретар на FDLR

Дата на раждане: 24 юли 1963 г.

Място на раждане: Ndusu/Ruhengeri, Северна провинция, Руанда.

Гражданство: Руандец.

Дата на посочване от ООН: 3 март 2009 г.

Други сведения: Арестуван в Париж на 3 октомври 2010 г. по заповед на Международния наказателен съд за военни престъпления и за престъпления против човечеството, извършени от части на FDLR в провинциите Киву през 2009 г. Прехвърлен в Хага на 25 януари 2011 г. и освободен от Международния наказателен съд в края на 2011 г. Избран за изпълнителен секретар на FDLR на 29 ноември 2014 г. за мандат от пет години.

Допълнителни сведения от описателното обобщение на основанията за включване в списъка, предоставено от Комитета по санкциите:

До арестуването си Callixte Mbarushimana е бил изпълнителен секретар на FDLR и заместник-председател на висшето военно командване на FDLR. В качеството си на политически/военен ръководител на чуждестранна въоръжена групировка, която действа на територията на ДРК, той възпрепятства разоръжаването и доброволното репатриране и обратното заселване на бойци, съгласно точка 4 (b) в постановителната част на Резолюция 1857 (2008) на Съвета за сигурност. Арестуван е в Париж на 3 октомври 2010 г. по заповед на Международния наказателен съд за военни престъпления и за престъпления против човечеството, извършени от части на FDLR в провинциите Киву през 2009 г. Прехвърлен е в Хага на 25 януари 2011 г., но е освободен в края на 2011 г. Отново е избран за изпълнителен секретар на FDLR на 29 ноември 2014 г. за мандат от пет години.

12. **Sylvestre MUDACUMURA**

(известен още като: а) Mupenzi Bernard, б) генерал-майор Mupenzi, в) генерал Mudacumura, г) Pharaoh (Фараон), д) Radja (Раджа)

Длъжност/Чин: а) командир на FDLR-FOCA, б) генерал-лейтенант от FDLR-FOCA

Дата на раждане: 1954 г.

Място на раждане: Cellule Ferege, сектор Gatumba, община Kibilira, префектура Gisenyi, Руанда

Адрес: провинция Северно Киву, Демократична република Конго (към юни 2016 г.)

Гражданство: Руандец.

Дата на посочване от ООН: 1 ноември 2005 г.

Други сведения: Международният наказателен съд издаде заповед за арест на Mudacumura на 12 юли 2012 г. по девет обвинения във военни престъпления, вкл. нападения срещу цивилни граждани, убийство, осакатяване, жестоко третиране, изнасилване, изтезания, разрушаване на имущество, грабежи и посегателства срещу личното достойнство, за които се предполага, че са извършени между 2009 и 2010 г. в ДРК.

Допълнителни сведения от описателното обобщение на основанията за включване в списъка, предоставено от Комитета по санкциите:

Sylvestre Mudacumura е командир на FOCA, въоръженото крило на FDLR, който оказва влияние върху политиките и осъществява командването и контрола над дейностите на силите на FDLR, една от въоръжените групировки и милиции, посочени в точка 20 от Резолюция 1493 (2003), които участват в трафик на оръжие в нарушение на оръжейното ембарго. Mudacumura (или неговият персонал) поддържа телефонна връзка с ръководителя на FDLR Murwanashyaka в Германия, включително по време на масовите убийства в Busurungi през май 2009 г., както и с военния командир майор Guillaume по време на военните операции Umoja Wetu и Kimia II през 2009 г. Според бюрото на специалния представител на генералния секретар на ООН за децата и въоръжените конфликти той е отговорен за 27 случая на набиране и използване на деца във войски под негово командване в Северно Киву от 2002 до 2007 г. Към средата на 2016 г. Mudacumura продължава да изпълнява функциите на главнокомандващ въоръженото крило на FDLR, има чин генерал-лейтенант и се намира в провинция Северно Киву в Демократична република Конго.

14. **Leopold MUJYAMBERE**

(известен още като: а) Musenyeri, б) Achille (Ахил), в) Frere Petrus Ibrahim (брат Petrus Ibrahim)

Длъжност/Чин: а) началник на щаба на FDLR-FOCA, б) временен заместник-командир на FDLR-FOCA

Адрес: Киншаса, Демократична република Конго (към юни 2016 г.)

Дата на раждане: а) 17 март 1962 г., б) около 1966 г.

Място на раждане: Кигали, Руанда.

Гражданство: Руандец.

Дата на посочване от ООН: 3 март 2009 г.

Други сведения: Поема длъжността заместник-командир на FDLR-FOCA през 2014 г. Заловен в Гома, ДРК, от конгоанските служби за сигурност в началото на май 2016 г. и прехвърлен в Киншаса.

Допълнителни сведения от описателното обобщение на основанията за включване в списъка, предоставено от Комитета по санкциите:

Leopold Mujyambere е бил командир на втора дивизия на FOCA, въоръженото крило на FDLR. В качеството си на военен ръководител на чуждестранна въоръжена групировка, която действа на територията на ДРК, той възпрепятства разоръжаването, доброволното репатриране и обратното заселване на бойци в нарушение на точка 4(b) в постановителната част на Резолюция 1857 (2008) на Съвета за сигурност. Според доказателства, проверени от експертната група за ДРК към Комитета по санкциите на Съвета за сигурност на ООН, подробно описани в доклада ѝ от 13 февруари 2008 г., освободени от контрола на FDLR-FOCA момичета са били отвлечени и сексуално насилвани. От средата на 2007 г. FDLR-FOCA, която преди това е набирала момчета в средата или в края на пубертета, насилствено набира младежи от 10-годишна възраст нагоре. Най-малките биват използвани за охрана, а по-големите деца са разполагани на фронтовата линия като войници в нарушение на точка 4(d) и (e) в постановителната част на Резолюция 1857 (2008) на Съвета за сигурност.

През юни 2011 г. той е бил командир на оперативния сектор на FOCA в провинция Южно Киву, тогава наричан „Amazon“. По-късно бива повишен на длъжността началник-щаб на FOCA, а след това през 2014 г. започва да изпълнява длъжността заместник-командир. Заловен е в Гома, ДРК, от конгоанските служби за сигурност в началото на май 2016 г. и е прехвърлен в Киншаса.

15. **Jamil MUKULU**

(известен още като: а) Steven Alirabaki, б) David Kyagulanyi, в) Musezi Talengelanimiro, г) Mzee Tutu, д) Abdullah Junjuaka, е) Alilabaki Kyagulanyi, ж) Hussein Muhammad, з) Nicolas Luumu, и) Julius Elius Mashauri, й) David Amos Mazengo, к) Professor Musharaf (професор Musharaf), л) Talengelanimiro)

Длъжност/Чин: а) ръководител на Алианса на демократичните сили (ADF), б) командир, Алианс на демократичните сили.

Адрес: според сведенията се намира в затвор в Уганда (към септември 2016 г.)

Дата на раждане: а) 1965 г., б) 1 януари 1964 г.

Място на раждане: селище Ntoke, окръг Ntenjeru, област Kayunga, Уганда.

Гражданство: Угандец.

Дата на посочване от ООН: 12 октомври 2011 г.

Други сведения: Арестуван през април 2015 г. в Танзания и екстрадиран в Уганда през юли 2015 г. Според сведенията към септември 2016 г. Mukulu се намира в полицейски център за задържане в очакване на съдебния процес срещу него по обвинения във военни престъпления и тежки нарушения на Женевската конвенция съгласно правото на Уганда.

Допълнителни сведения от описателното обобщение на основанията за включване в списъка, предоставено от Комитета по санкциите:

По информация от общодостъпни данни и официални източници, включително докладите на експертната група за ДРК към Комитета по санкциите на ООН, г-н Jamil Mukulu е военният ръководител на Алианса на демократичните сили (ADF), чуждестранна въоръжена групировка, действаща на територията на ДРК, и в това си качество възпрепятства разоръжаването, доброволното репатриране и обратното заселване на бойци от ADF, както е предвидено в точка 4(b) от Резолюция 1857 (2008). Експертната група за ДРК към Комитета по санкциите на ООН докладва, че Jamil Mukulu е предоставял материална подкрепа и човешки ресурси на ADF, въоръжена групировка, действаща на територията на ДРК. Според многобройни източници, включително докладите на експертната група за ДРК към Комитета по санкциите на ООН, Jamil Mukulu е осигурявал финансиране, упражнявал е влияние върху политиките на ADF и е бил пряко отговорен за командването и контрола на силите на ADF, включително за контрола над установените връзки с международни терористични мрежи.

16. **Ignace MURWANASHYAKA**

(известен още като: Dr. Ignace)

Звание: Д-р

Длъжност/Чин: председател на Демократичните сили за освобождение на Руанда (FDLR)

Адрес: Германия (в затвора)

Дата на раждане: 14 май 1963 г.

Място на раждане: а) Butera, Руанда, б) Ngoma, Butare, Руанда.

Гражданство: Руандец.

Дата на посочване от ООН: 1 ноември 2005 г.

Други сведения: Арестуван от властите в Германия на 17 ноември 2009 г. и признат за виновен от германски съд на 28 септември 2015 г. като лидер на чуждестранна терористична групировка и за подпомагане на военни престъпления. Осъден на 13 години лишаване от свобода и към юни 2016 г. излежава присъдата си в затвор в Германия. Преизбран за председател на FDLR на 29 ноември 2014 г. за мандат от пет години.

Допълнителни сведения от описателното обобщение на основанията за включване в списъка, предоставено от Комитета по санкциите:

Ignace Murwanashyaka е председател на FDLR, който оказва влияние върху политиките на силите на FDLR, една от въоръжените групировки и милиции, посочени в точка 20 от Резолюция 1493 (2003), които участват в трафик на оръжие в нарушение на оръжейното ембарго. Той е поддържал телефонна връзка с военнополевите командири на FDLR (включително по време на масовите убийства в Busurungi през май 2009 г.); давал е военни заповеди на висшето военно командване; участвал е в координирането на трансфера на оръжие и боеприпаси към военните части на FDLR и в предаването на конкретни указания за използването им; и е управлявал големи суми, произтичащи от незаконна продажба на природни ресурси в зони, контролирани от FDLR. Според бюрото на специалния представител на генералния секретар на ООН за децата и въоръжените конфликти той носи отговорност като ръководител в качеството на председател и военен командир на FDLR за набирането и използването на деца от FDLR в Източно Конго. Арестуван е от властите в Германия на 17 ноември 2009 г. и е признат за виновен от германски съд на 28 септември 2015 г. като лидер на чуждестранна терористична групировка и за подпомагане на военни престъпления. Осъден е на 13 години лишаване от свобода и към юни 2016 г. излежава присъдата си в затвор в Германия. Преизбран е за председател на FDLR на 29 ноември 2014 г. за мандат от пет години.

17. **Straton MUSONI**

(известен още като: IO Musoni)

Длъжност/Чин: бивш заместник-председател на FDLR

Дата на раждане: а) 6 април 1961 г., б) 4 юни 1961 г.

Място на раждане: Mugambazi, Кигали, Руанда.

Гражданство: Руандец.

Дата на посочване от ООН: 29 март 2007 г.

Други сведения: Арестуван от властите в Германия на 17 ноември 2009 г., признат за виновен от германски съд на 28 септември 2015 г. като лидер на чуждестранна терористична групировка и осъден на 8 години лишаване от свобода. Musoni е освободен от затвора веднага след приключване на процеса, след като излежава повече от 5 години от постановената срещу него присъда.

Допълнителни сведения от описателното обобщение на основанията за включване в списъка, предоставено от Комитета по санкциите:

Straton Musoni е бил заместник-председател на FDLR, чуждестранна въоръжена групировка, която действа на територията на ДРК. Той възпрепятства разоръжаването и доброволното репатриране или обратното заселване на бойците, които са част от тези групи, в нарушение на Резолюция 1649 (2005). Арестуван е от властите в Германия на 17 ноември 2009 г., признат е за виновен от германски съд на 28 септември 2015 г. като лидер на чуждестранна терористична групировка и е осъден на 8 години лишаване от свобода. Musoni е освободен от затвора веднага след приключване на процеса, след като излежава повече от 5 години от постановената срещу него присъда.

18. **Jules MUTEBUTSI**

(известен още като: а) Jules Mutebusi, б) Jules Mutebuzi, в) полковник Mutebutsi)

Дата на раждане: 1964 г.

Място на раждане: Minembwe, Южно Киву, Демократична република Конго.

Гражданство: Конгоанец.

Дата на посочване от ООН: 1 ноември 2005 г.

Други сведения: Бивш заместник военен регионален командир на 10-и военен регион на FARDC през април 2004 г., освободен за нарушаване на дисциплината. Арестуван от властите в Руанда през декември 2007 г., докато се опитвал да премине през границата на територията на ДРК. Според сведенията е починал на 9 май 2014 г. в Кигали.

Допълнителни сведения от описателното обобщение на основанията за включване в списъка, предоставено от Комитета по санкциите:

Jules Mutebutsi се присъединява към други метежници от бившата групировка RCD-G, за да завземе със сила град Bukavu през май 2004 г. Замесен е в получаването на оръжия извън структурите на FARDC и осигуряването на доставки за въоръжените групировки и милиции, упоменати в точка 20 от Резолюция 1493 (2003), в нарушение на оръжейното ембарго. Заема поста заместник военен регионален командир на 10-и военен регион на FARDC до април 2004 г., когато е освободен за нарушаване на дисциплината. Арестуван е от властите в Руанда през декември 2007 г., докато се опитвал да премине през границата на територията на ДРК. Според сведенията е починал на 9 май 2014 г. в Кигали.

20. **Mathieu Chui NGUDJOLO**

(известен още като: Cui Ngudjolo)

Гражданство: Конгоанец.

Адрес: Демократична република Конго

Дата на раждане: 8 октомври 1970 г.

Място на раждане: Bunia, провинция Ituri, Демократична република Конго

Дата на посочване от ООН: 1 ноември 2005 г.

Други сведения: Арестуван от MONUC в Bunia през октомври 2003 г. Предаден от правителството на ДРК на Международния наказателен съд на 7 февруари 2008 г. Оправдан по всички точки на обвинението от Международния наказателен съд през декември 2012 г., като присъдата е потвърдена от апелативния състав на 27 февруари 2015 г. Ngudjolo подава молба за убежище в Нидерландия, но молбата му е отхвърлена. Депортиран е в ДРК на 11 май 2015 г.

Допълнителни сведения от описателното обобщение на основанията за включване в списъка, предоставено от Комитета по санкциите:

Mathieu Chui Ngudjolo е бил началник на щаба на FRPI, оказващ влияние върху политиката и осъществяващ командването и контрола над дейността на силите на FRPI, една от въоръжените групировки и милиции, посочени в точка 20 от Резолюция 1493 (2003), отговорни за трафик на оръжие в нарушение на оръжейното ембарго. Според бюрото на специалния представител на генералния секретар на ООН за децата и въоръжените конфликти той е отговорен за набирането и използването на деца под 15 години в Ituri през 2006 г. Арестуван е от MONUC в Bunia през октомври 2003 г. Впоследствие е предаден от правителството на ДРК на Международния наказателен съд на 7 февруари 2008 г. Оправдан е по всички точки на обвинението от Международния наказателен съд през декември 2012 г., като присъдата е потвърдена от апелативния състав на 27 февруари 2015 г. Ngudjolo подава молба за убежище в Нидерландия, но молбата му е отхвърлена. Депортиран е в ДРК на 11 май 2015 г.

21. **Floribert Ngabu NJABU**

(известен още като: а) Floribert Njabu Ngabu, б) Floribert Ndjabu, в) Floribert Ngabu Ndjabu).

Гражданство: Конгоанец, Демократична република Конго, паспорт № OB 0243318

Дата на раждане: 23 май 1971 г.

Дата на посочване от ООН: 1 ноември 2005 г.

Други сведения: Поставен под домашен арест в Киншаса от март 2005 г. за участието на FNI в нарушения на правата на човека. Прехвърлен в Хага на 27 март 2011 г., за да даде свидетелски показания пред Международния наказателен съд по делата срещу Germain Katanga и Mathieu Ngudjolo. През май 2011 г. подава молба за убежище в Нидерландия. През октомври 2012 г. нидерландски съд му отказва убежище. През юли 2014 г. е депортиран от Нидерландия в ДРК, където е задържан.

Допълнителни сведения от описателното обобщение на основанията за включване в списъка, предоставено от Комитета по санкциите:

Председател на FNI, една от въоръжените групировки и милиции, посочени в точка 20 от Резолюция 1493 (2003), които участват в трафик на оръжие в нарушение на оръжейното ембарго. Поставен под домашен арест в Киншаса от март 2005 г. за участието на FNI в нарушения на правата на човека. Прехвърлен в Хага на 27 март 2011 г., за да даде свидетелски показания пред Международния наказателен съд по делата срещу Germain Katanga и Mathieu Ngudjolo. През май 2011 г. подава молба за убежище в Нидерландия. През октомври 2012 г. нидерландски съд му отказва убежище; решението понастоящем е в процес на обжалване.

23. **Felicien NSANZUBUKIRE**

(известен още като: Fred Irakeza)

Длъжност/Чин: а) командир на подсектор на FDLR-FOCA, б) полковник от FDLR-FOCA

Адрес: провинция Южно Киву, Демократична република Конго (към юни 2016 г.).

Дата на раждане: 1967 г.

Място на раждане: а) Murama, Кигали, Руанда, б) Rubungo, Кигали, Руанда, в) Kinyinya, Кигали, Руанда.

Гражданство: Руандец.

Дата на посочване от ООН: 1 декември 2010 г.

Допълнителни сведения от описателното обобщение на основанията за включване в списъка, предоставено от Комитета по санкциите:

Felicien Nsanzubukire е наблюдавал и координирал трафика на боеприпаси и оръжие от Обединена република Танзания през езерото Танганайка до частите на FDLR, базирани в зоните Uvira и Fizi в Южно Киву, най-малко между ноември 2008 г. и април 2009 г. Към януари 2016 г. Nsanzubukire е командир на подсектор на FDLR-FOCA в провинция Южно Киву и има чин полковник.

24. **Pacifique NTAWUNGUKA**

(известен още като: а) Pacifique Ntawungula, б) полковник Omega, в) Nzeri, г) Israel)

Длъжност/Чин: а) командир на сектор „SONOKI“ на FDLR-FOCA, б) бригаден генерал от FDLR-FOCA

Адрес: територия Rutshuru, Северно Киву, Демократична република Конго (към юни 2016 г.).

Дата на раждане: а) 1 януари 1964 г., б) около 1964 г.

Място на раждане: Gaseke, провинция Gisenyi, Руанда.

Гражданство: Руандец.

Дата на посочване от ООН: 3 март 2009 г.

Други сведения: Преминал военно обучение в Египет.

Допълнителни сведения от описателното обобщение на основанията за включване в списъка, предоставено от Комитета по санкциите:

Pacifique Ntawunguka е бил командир на първа дивизия на FOCA, въоръженото крило на FDLR. В качеството си на военен ръководител на чуждестранна въоръжена групировка, която действа на територията на ДРК, той възпрепятства разоръжаването, доброволното репатриране и обратното заселване на бойци в нарушение на точка 4(b) в постановителната част на Резолюция 1857 (2008) на Съвета за сигурност. Според доказателства, проверени от експертната група за ДРК към Комитета по санкциите на Съвета за сигурност на ООН, подробно описани в доклада ѝ от 13 февруари 2008 г., освободени от контрола на FDLR-FOCA момичета са били отвлечени и сексуално насилвани. От средата на 2007 г. FDLR-FOCA, която преди това е набирала момчета в средата или в края на пубертета, насилствено набира младежи от 10-годишна възраст нагоре. Най-малките биват използвани за охрана, а по-големите деца са разполагани на фронтовата линия като войници в нарушение на точка 4(d) и (e) в постановителната част на Резолюция 1857 (2008) на Съвета за сигурност. Преминал военно обучение в Египет.

Към средата на 2016 г. Ntawunguka е бил командир на сектор „SONOKI“ в провинция Северно Киву.

26. **Stanislas NZEYIMANA**

(известен още като: а) Deogratias Bigaruka Izabayo, б) Izabayo Deo, в) Jules Mateso Mlamba, г) Bigaruka, д) Bigurura)

Длъжност/Чин: бивш заместник-командир на FDLR-FOCA.

Дата на раждане: а) 1 януари 1966 г. б) 28 август 1966 г. в) около 1967 г.

Място на раждане: Mugusa, Butare, Руанда.

Гражданство: Руандец.

Дата на посочване от ООН: 3 март 2009 г.

Други сведения: Изчезва в Танзания в началото на 2013 г. От юни 2016 г. местонахождението му е неизвестно.

Допълнителни сведения от описателното обобщение на основанията за включване в списъка, предоставено от Комитета по санкциите:

Stanislas Nzeyimana е бил заместник-командир на FOCA, въоръженото крило на FDLR. В качеството си на военен ръководител на чуждестранна въоръжена групировка, която действа на територията на ДРК, той възпрепятства разоръжаването, доброволното репатриране и обратното заселване на бойци в нарушение на точка 4(b) в постановителната част на Резолюция 1857 (2008) на Съвета за сигурност. Според доказателства, проверени от експертната група за ДРК към Комитета по санкциите на Съвета за сигурност на ООН, подробно описани в доклада ѝ от 13 февруари 2008 г., освободени от контрола на FDLR-FOCA момичета са били отвлечени и сексуално насилвани. От средата на 2007 г. FDLR-FOCA, която преди това е набирала момчета в средата или в края на пубертета, насилствено набира младежи от 10-годишна възраст нагоре. Най-малките биват използвани за охрана, а по-големите деца са разполагани на фронтовата линия като войници в нарушение на точка 4(d) и (e) в постановителната част на Резолюция 1857 (2008) на Съвета за сигурност.

Nzeyimana изчезва в Танзания в началото на 2013 г. и към юни 2016 г. местонахождението му е неизвестно.

28. **Jean-Marie Lugerero RUNIGA**

(известен още като: Jean-Marie Rugerero)

Длъжност/Чин: председател на M23.

Адрес: Rubavu/Mudende, Руанда.

Дата на раждане: а) около 1960 г., б) 9 септември 1966 г.

Място на раждане: Bukavu, Демократична република Конго.

Дата на посочване от ООН: 31 декември 2012 г.

Други сведения: Влязъл на територията на Република Руанда на 16 март 2013 г. Към 2016 г. пребивава в Руанда. През юни 2016 г. участва в създаването на нова конгоанска политическа партия — Съюз за спасението на народа (*Alliance pour le Salut du Peuple*, ASP).

Допълнителни сведения от описателното обобщение на основанията за включване в списъка, предоставено от Комитета по санкциите:

В документ от 9 юли 2012 г., подписан от ръководителя на M23 Sultani Makenga, се посочва, че Runiga е координатор на политическото крило на M23. Според документа назначението на Runiga е било продиктувано от необходимостта да се осигури видимост на каузата на M23. В материали, публикувани на уебсайта на M23, Runiga се определя и като „председател“ на групата. Ръководната му роля се потвърждава в доклада на експертната група от ноември 2012 г., в който Runiga се посочва като „ръководител на M23“.

Съгласно окончателния доклад на експертната група от 15 ноември 2012 г., Runiga е оглавил делегация, пътувала на 29 юли 2012 г. до Кампала, Уганда, за да утвърди програмата от 21 точки на движението M23 преди очакваните преговори в рамките на Международната конференция за региона на Големите езера. Съгласно информация на BBC от 23 ноември 2012 г., M23 се създава вследствие на протестите на бивши членове на CNDP, включени във FARDC, срещу тежките условия и лошото заплащане, както и срещу непълното спазване на договореностите от 23 март 2009 г. за мир между CNDP и ДРК, довели до присъединяването на CNDP към FARDC. Движението M23 е участвало активно във военни операции с цел да поеме контрола върху територия в източната част на ДРК, съгласно доклада на IPIS от ноември 2012 г. M23 и FARDC са водили сражения за контрол над няколко града и селища в източната част на ДРК на 24 и 25 юли 2012 г.; на 26 юли 2012 г. M23 напада FARDC в Rumangabo; на 17 ноември 2012 г. M23 е прогонило FARDC от Kibumba; а на 20 ноември 2012 г. M23 е поело контрола над Goma. Според доклада на експертната група от ноември 2012 г. няколко бивши бойци от M23 твърдят, че ръководители на M23 безцеремонно са екзекутирали десетки деца, които са се опитали да избягат, след като са били наети като деца войници в M23. Според доклада на организацията „Human Rights Watch“ (HRW) от 11 септември 2012 г., руандец на 18 години, избягал, след като е бил насилствено нает в Руанда, е посочил пред HRW, че е бил свидетел на екзекуцията на шестнадесетгодишно момче от неговия отряд в M23, което се е опитало да избяга през юни. Момчето е било заловено и пребито до смърт от бойци на M23 в присъствието на останалите наемници. Съгласно тези твърдения командирът на M23, който е разпоредил убийството на момчето, посочил пред останалите наемници „[той] искаше да ни изостави“ като обяснение за причината за убийството. В доклада се посочва също, че според твърденията на очевидци най-малко тридесет и трима нови наемници и други бойци на M23 са били безцеремонно екзекутирани, когато са се опитали да избягат. Някои от тях са били вързани и застреляни в присъствието на други наемници като пример за наказанието, което биха могли да получат. Един от младите наемници е разказал пред HRW: „[когато бяхме в M23, те казаха, че [имаме избор] и бихме могли да останем с тях или да умрем. Много хора се опитаха да избягат. Някои от тях биваха открити и незабавно намираха смъртта си“.

Runiga е влязъл на територията на Република Руанда на 16 март 2013 г. при Gasizi/Rubavu. Към средата на 2016 г. Runiga пребивава в Руанда. През юни 2016 г. той участва в създаването на нова конгоанска политическа партия — Съюз за спасението на народа (Alliance pour le Salut du Peuple, ASP).

30. **Bosco TAGANDA**

(известен още като: а) Bosco Ntaganda, б) Bosco Ntagenda, в) General Taganda (генерал Taganda), г) Lydia (когато е част от APR), д) Terminator, е) Tango Romeo (кодово название), ж) Romeo (кодово название), з) Майора)

Адрес: Хага, Нидерландия (към юни 2016 г.)

Дата на раждане: между 1973 г. и 1974 г.

Място на раждане: Bigogwe, Руанда.

Гражданство: Конгоанец.

Дата на посочване от ООН: 1 ноември 2005 г.

Други сведения: Роден в Руанда, като дете се премества в Nyamitaba, територия Masisi, Северно Киву. След мирните споразумения от Ituri е издигнат в чин бригаден генерал от FARDC с президентски декрет от 11 декември 2004 г. Бивш началник на щаба на CNDP, а след ареста на Laurent Nkunda през януари 2009 г. става военен командир на CNDP. От януари 2009 г. фактически е заместник-командващ на последователните операции срещу FDLR „Umoja Wetu“, „Kimia II“ и „Amani Leo“ в Северно и Южно Киву. През март 2013 г. влиза в Руанда, а на 22 март доброволно се предава на представителите на Международния наказателен съд в Кигали. Предаден е на Международния наказателен съд в Хага, Нидерландия. На 9 юни 2014 г. Международният наказателен съд потвърждава 13 от повдигнатите срещу него обвинения във военни престъпления и пет от обвиненията в престъпления против човечеството; съдебният процес срещу него започна през септември 2015 г.

Допълнителни сведения от описателното обобщение на основанията за включване в списъка, предоставено от Комитета по санкциите:

Bosco Taganda е бил военен командир на UPC/L, който оказва влияние върху политиката и осъществява командването и контрола над дейностите на силите на UPC/L, една от въоръжените групировки и милиции, посочени в точка 20 от Резолюция 1493 (2003), които участват в трафик на оръжие в нарушение на оръжейното ембарго. През декември 2004 г. е назначен с чин генерал във FARDC, но отказва повишението си, като остава извън FARDC. Според бюрото на специалния представител на генералния секретар на ООН за децата и въоръжените конфликти той е отговорен за набиране и използване на деца в Ituri през 2002 и 2003 г., както и носи отговорност пряко и/или като командващ за 155 случая на набиране и използване на деца в Северно Киву от 2002 до 2009 г. Като началник на щаба на CNDP е отговорен пряко и в качеството си на командващ за масовите убийства в Kiwanja през ноември 2008 г.

Роден в Руанда, като дете се премества в Nyamitaba, в територията Masisi, провинция Северно Киву. През юни 2011 г. пребивава в Goma и притежава големи земеделски стопанства в района Ngungu, територия Masisi, провинция Северно Киву. След мирните споразумения от Ituri е издигнат в чин бригаден генерал от FARDC с президентски декрет от 11 декември 2004 г. Бил е началник на щаба на CNDP, а след ареста на Laurent Nkunda през януари 2009 г. става военен командир на CNDP. От януари 2009 г. фактически е заместник-командващ на последователните операции срещу FDLR „Umoja Wetu“, „Kimia II“ и „Amani Leo“ в провинциите Северно и Южно Киву. През март 2013 г. влиза в Руанда, на 22 март доброволно се предава на представителите на Международния наказателен съд в Кигали, след което е прехвърлен в Международния наказателен съд в Хага, Нидерландия. На 9 юни 2014 г. Международният наказателен съд потвърждава 13 от повдигнатите срещу него обвинения във военни престъпления и пет от обвиненията в престъпления против човечеството. Съдебният процес започна през септември 2015 г.

б) Списък на образуванията, посочени в членове 2 и 2а.

1. **Алианс на демократичните сили (ADF)**

(известен още като: а) Обединени демократични сили — Национална армия за освобождение на Уганда (Forces Democratiques Alliees — Armee Nationale de Liberation de l'Ouganda); б) ADF/NALU; в) NALU)

Адрес: провинция Северно Киву, Демократична република Конго.

Дата на посочване от ООН: 30 юни 2014 г.

Други сведения: Основателят и ръководител на ADF, Jamil Mukulu, е арестуван в Дар ес Салам, Танзания, през април 2015 г. По-късно, през юли 2015 г., е екстрадиран в Кампала, Уганда. Има сведения, че към юни 2016 г. Mukulu се намира в полицейски център за задържане в очакване на съдебния процес срещу него.

Допълнителни сведения от описателното обобщение на основанията за включване в списъка, предоставено от Комитета по санкциите:

Алиансът на демократичните сили (ADF) е създаден през 1995 г. и е разположен в планинската гранична зона между ДРК и Уганда. Според окончателния доклад от 2013 г. на експертната група за Демократична република Конго на Организацията на обединените нации, в който се цитират длъжностни лица на Уганда и източници от ООН, през 2013 г. ADF предполагаемо разполага с 1 200—1 500 въоръжени бойци, разположени в североизточната част на територията Beni в провинция Северно Киву, близо до границата с Уганда. Според оценката на същите източници членовете на ADF общо — включително жените и децата — наброяват между 1 600 и 2 500 души. Поради офанзивните военни операции на въоръжените сили на ДРК (FARDC) и Мисията на Организацията на обединените нации за стабилизиране в ДРК (MONUSCO), проведени през 2013 г. и 2014 г., ADF е разпръснал бойците си в многобройни по-малки бази и е преместил жените и децата в зони на запад от Beni и по границата между Итури и Северно Киву. Военният командир на ADF е Hood Lukwago, а върховният му ръководител е лицето Jamil Mukulu, на което са наложени санкции.

ADF е извършил тежки нарушения на международното право и на Резолюция 2078 (2012) на Съвета за сигурност на ООН, включително както е изложено подробно по-долу.

ADF е набирал и използвал деца войници в нарушение на приложимото международно право (Резолюция на Съвета за сигурност на ООН, точка 4(d)).

В окончателния доклад на експертната група от 2013 г. се посочва, че групата е провела разговори с трима бивши бойци от ADF, които са избягали през 2013 г. и които описват как ADF набира хора в Уганда, като ги подмамва в ДРК с фалшиви обещания за работа (за възрастните) и безплатно образование (за децата), след което ги принуждава да се присъединят към ADF. Според същия доклад бившите бойци от ADF са разказали пред експертната група, че групите за обучение на ADF обикновено включват пълнолетни мъже и момчета, а две момчета, които са избягали от ADF през 2013 г., са разказали пред експертната група, че са получили военно обучение от ADF. Докладът на експертната група съдържа и описание на обучение на ADF, направено от „бившо дете войник от ADF“.

Според окончателния доклад на експертната група от 2012 г., сред наемниците на ADF има деца, както свидетелства случаят с кадър на ADF, набиращ наемници, който е бил заловен през юли 2012 г. от властите на Уганда в Kasese, докато се е придвижвал към ДРК, придружен от шест млади момчета.

Конкретен пример за това, че ADF набира и използва деца, има в писмо с дата 6 януари 2009 г., изпратено от бившия директор за Африка на Human Rights Watch, Georgette Gagnon, до бившия министър на правосъдието на Уганда, Kiddhu Makubuyu, в което се заявява, че през 2000 г. момче на име Bushobozi Irumba е било отвлечено от ADF на деветгодишна възраст. От него се е изисквало да осигурява транспорт и други услуги на бойците от ADF.

Освен това в „*The Africa Report*“ се цитират твърдения, че според сведенията ADF набира за деца войници деца на едва десетгодишна възраст, и се предават думите на говорителя на Отбранителните сили на народа на Уганда (UPDF), който заявява, че UPDF са спасили 30 деца от тренировъчен лагер на остров Buvuma в езерото Виктория.

ADF също е извършил многобройни нарушения на международно признатите права на човека и международното хуманитарно право срещу жени и деца, включително убийства, осакатяване и сексуално насилие (Резолюция на Съвета за сигурност на ООН, точка 4(e)).

Според окончателния доклад на експертната група от 2013 г., през 2013 г. ADF е нападнал многобройни села, което е станало причина над 66 000 души да избягат в Уганда. Тези нападения са обезлюдили обширна зона, която оттогава е под контрола на ADF, който я държи чрез отвличане и убийства на хората, които се завръщат в родните си села. От юли до септември 2013 г. ADF е обезглавил най-малко петима души в областта Kamango, разстрелял е още няколко и е отвлякъл десетки. Тези действия тероризират местното население и възпират хората да се завръщат у дома.

Global Horizontal Note — механизъм за наблюдение и докладване на тежки престъпления срещу деца по време на въоръжени конфликти — уведоми работната група на Съвета за сигурност по въпросите на децата и въоръжените конфликти, че по време на наблюдавания период октомври—декември 2013 г. ADF носи отговорност за 14 от 18-те документирани смъртни случая на деца, включително при инцидент на 11 декември 2013 г. на територията Beni, Северно Киву, когато ADF е нападнал селото Musuku, убивайки 23 души, включително 11 деца (три момичета и осем момчета) на възраст от два месеца до 17 години. Всички жертви са били тежко осакатени с мачете, включително две деца, които са преживели нападението.

В доклада на генералния секретар от март 2014 г. относно сексуалното насилие, свързано с конфликти, образуването „Алианс на демократичните сили — Национална армия за освобождение на Уганда“ е включено в списъка на „страни, за които има основателни подозрения, че извършват или са отговорни за изнасилвания и други форми на сексуално насилие в случаи на въоръжен конфликт.“

ADF е участвал и в нападения срещу мироопазващите сили на MONUSCO (Резолюция на Съвета за сигурност на ООН, точка 4(i)).

На последно място, мисията на Организацията на обединените нации за стабилизиране в Демократична република Конго (MONUSCO) е докладвала, че ADF е извършил най-малко две нападения срещу мироопазващите сили на MONUSCO. Първото, на 14 юли 2013 г., е било нападение над патрул на MONUSCO по пътя между Mbau и Kamango. Това нападение е подробно описано в окончателния доклад на експертната група от 2013 г. Второто нападение е извършено на 3 март 2014 г. Превозно средство на MONUSCO е било нападнато с гранати на десет километра от летище Mavivi в Beni, при което са били ранени петима членове на мироопазващите сили.

Основателят и ръководител на ADF Jamil Mukulu (CDi.015) е арестуван в Дар ес Салам, Танзания, през април 2015 г. По-късно, през юли 2015 г., е екстрадиран в Кампала, Уганда. Към юни 2016 г. той се намира в полицейски център за задържане в очакване на съдебния процес срещу него.“